

A requiem dat vllam, donec vulnus infixerit, & audaciæ confidentissimæ munus executus fuerit. Ita enim apud eum legitur:

Καὶ οἱ μύλην θάρσος ἐνὶ τῇ θεοσίν ἐνήκεν,

Ἦτε καὶ ἐργασθῆναι μάλα πρὸς ἀνδρομήδοιο

Ἰσχανάα δακέειο.

Vnde etiam Hebræis Beelzebub dæmonis nomen, quem aliorum longè principem prædicant, cuius Musca est hieroglyphicū, quod D. Hieronymus agnoscit: nunquam enim cessat ille humanū genus modis omnibus infestare, & modò hos, modò illos ad perniciem laqueos tēdere, ac omnes, quibus nos perdat, vias intentare. Obseruauerat etiam Eucherius, Muscam in diuinis literis modò pro caco dæmone, modò pro impuro atque malefico homine, modò pro idololatriæ spurcitiā poni, eo Solomonis citato loco: Muscæ morituræ exterminant olei suauitatem: hoc est, ad eò malignum est Muscarum genus, ac perinde Beelzebub, vt vel si moriendum sit, dum aliqua noceat, quippe vel bonos alicuius mores corrumpat, vel virtutem aliquā infringat, se quoque simul perdi pro nihilo habeat.

RES GESTA COMINVS.

B **M**usca etiam aliquando in Laconum clypeis insigne fuit: quam cū quidā non omnino vera maiorem in parma figurasset, obijcienti quòd latitandi causa id fecisset: Imò, respondit, signum est, me tam proximè ad hostes accedere, vt Musca ab eis internosci possit.

INDOCILITAS.

Q Vinctiam indocilitatis hieroglyphicum est Musca: nullum siquidem omnium animantium minus docile existimatur, neq; minoris intellectus.

In qua sententia est Plutarchus Symposiacōn octaua decade, duo tantum domestica animalia esse dicens, quæ nunquam humano conuictu mansuescant, neque tactum admittant, neque consuetudinem, neque vllius rei aut disciplinæ cōmunionē, quippe hirundinem & Muscam, quam semper & indocilem, & feram permanere, vt omnibus patet, assēuerat. Videre etiam est in hominibus, eos egregiè temerarios & impudētes esse, omniaque audere, qui nulla elegantiori doctrina præditi sunt: cōtrā alios quo peritiores fuerint,

eo modestiores verecundioresq; esse. Hinc apud Horatium hominē notari videas, qui cū Athenis per annos aliquot libris infenuisset, Romā reuersus statua taciturnior ingrederetur, quippe id cōtra vulgus sentiens: nam sensus ille ex imperiti vulgi opinione desumptus, cū nimirū intelligat Horatius, probū doctamq; virū, esse malle eruditū, quàm videri, popularemq; aurā illā protinus aspernari. Deniq; verum illud est quod Plinius Nepos ait Epistolis, recta ingenia debilitari verecundia, peruersa cōfirmari audacia. atq; ita quo quis imperitior, eo impudentior atq; iactantior euadit, quod Græco etiam axiomate confirmatur, ἀπειθία μὴ θάρσος, θογγισμὸς δ' ἀκνοισ φέρει: Imperitia quidem audaciā, eruditū verò rerū examē timiditatem affert. Meritò itaq; viro forti odiosa Musca, & sapienti temeritas. Ideoque Hercules eas suo de sacello abegisse dicitur, Myodē quem vocabant earum deum imprecatus. In Olympiæ sacro fortium carmine, tauro, deo eidem, vt aiunt, immolato, nubes earum toto eo agro abire cogebatur: Hunc superius Beelzebuben diximus ex Hieronymo.